

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.
Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Издава три пъти седмично и по неделни, среда и петък.
АБОНАМЕНТА Б:
Годишно 150 лв., 1/2-год. 80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започва на всяко 1-во число отъ месеца. — всички предплаща

Цените за обявите са:
За кв. сантиметър 2-50 лв. за годишна, вестник, вестник 1-50 лв. за едно публикуване; баланси, решения, циркуляри и протоколи по 1-50 лева; регистрация на търговски и индустриални фирми 10 лв.
Всичко по съотнаса до вестника се адресира: до "Търгов.-Промислената Защита", Варна "Вестник" 8.

Стефанъ Р. Минковъ — Габрово
Търговия — Представителство — Консигнация
Телефонъ № 182.

- 1. Камени въглища:** индустриални, ковански и тухларски.
- 2. Коксъ:** ледерски и металургически.
- 3. Вълни, ленти и прежди** отъ първокласна европейска къщи.
- 4. Eisenmatthes A G. Magdeburg.**
Трансмисии, лагери, куплунги, коващи, шайби и пр. Най-добро качество материалъ, прецизна обработка, най-евтини цени; конкурира всички местни и европейски фабрики. **ИЗВЪСНИ УСЛОВИЯ.**
Поръчки за комплекти трансмисионни обетанонки се изпълняватъ ВЕДНАГА направо отъ фабриката въ Магдебургъ и консигнационния складъ въ Габрово и Варна.
- 5. Maffei Schwartzkopff Werke Berlin**
Електрически машини и апарати. Електромотори за правъ и променлив токъ; Динама за осветление; Генератори всички видове и голъбини; Трансформатори; Електрически локомотиви.
Доставка и пускане въ движение комплекти електрически обетанонки за градски, фабрични и други централи.
Центрофугални помпи за ниско и високо налягане. Доставка машини за комплектно градско и къщно подоснабдяване.
Парни турбини до 40,000 конски сили една турбина, строн, доставка и пускане въ движение.
- 6. Електрически крушки** всички волтажи и количества — на картонни цени.
- 7. Бирени бутилки** за пивоварни фабрики — тъмно-зелени и жълти.
- 8. Технически материали** — нужни за всяко индустриално заведение на складъ въ Габрово.
На разположение специален инженеръ.
Искайте оферти и каталози. 5—10

Максата „дизбарко“

Който работи трѣбва да се храни.

Който дава трудътъ си трѣбва да се възнаграждава.

Който обслужва съ капиталитъ си трѣбва да ги угодстворява.

Тези съ три неизбежни условия, три принципа, три основни дѣла, които нѣ една личност, която се залавя за каква и да е работа, не може да не поддържа, не може да се отдели и не може да ги прилебно — тѣ се диктуватъ, тѣ се налагатъ отъ живота.

Търговецъ ли е, промишленникъ, фабрикантъ или просто занаятчия, банкеръ ли е, професоръ или обикновенъ дескалъ е, земеделецъ ли е, скотовъдецъ ли е, господаръ ли е, слуга ли е, работодателъ ли е, наемнъ работникъ ли е — какъто и да е, той се труди, той трѣбва да живѣе, той трѣбва да се възнаграждава, Трудътъ се трѣбва да живѣе: агентитъ на параходи, комисионеритъ и експедиционитъ на стоки, митнишкитъ и желѣзнопътни посредници, чиновницитъ, вестникаритъ, сѣдитъ, стражаритъ, началницитъ, адвокатитъ, свещеницитъ и т. н. и т. н. трѣбва всичкитъ да живѣятъ, по трѣбва и да се трудятъ.

Неуспорима истина е и неуборимъ принципенъ фактъ е, при това, че който повече се труди, повече се и възнаграждава, който повече трудъ полага, той и по голѣма заплата получава. Заплатата се плаща не само по вида, а и по размѣра, и по количеството на извършената работа.

Трудътъ, личния трудъ е най-честното оредство, е най-познатия пѣтъ, по който се добива хлѣба. Лицето което прави услуги съ своя личенъ трудъ е и самъ арбитра, който определя размѣра на възнаграждението си. Лицето което продава труда си е единично най-компетентно да влиява въ преговори, да влиза въ съглашение, да сключва договори, колко трѣбва да му се заплати за даденъ положенъ трудъ — колко, собствено, струва тоя му трудъ. То е властно само да каже: „този трудъ или тая услуга орещу такова възнаграждение се извършва“ и да свърже договоръ да я извърши и да получи възнаграждението си.

Толкова по малко търговията е, която може да търпи заповеди или каква и да е намѣна на властитъ за да се извърши и възнаграждана тя така или иначе — по шаб-

лони установени отъ каква и да било бюрократска наредба. Напогнана, има предмети, за които се правятъ ограничения по специални наредби и закони, но нигде въ света търговията, като търговия не се е управлявала и не се е извършвала съ и по казионни наредби и заповеди.

Исклучение въ това отношение направи Ленинъ, направи го болшевиизма. Тоя последния остави цѣлата търговия въ Россия подъ опеката на държавата — постави я подъ заповедитъ на властѣта и я упрости; той уни частната инициатива, премахна търговията отъ частнитъ лица и остави съ хиляди и хиляди хора безъ занятие и поминѣкъ.

Отъ прочетеното ни въ статията на бившия управителъ на Варненската митница, Ев. С. Давѣрова, обнародвана въ броеве 6 и 7 на „Ком. Защита“, ние изнесохме тая поука и останахме подъ впечатлението, именно, че той по отношение на една категория търговци, по отношение на параходнитъ агенти, собствено, иска да се приложи по единъ своеобразенъ начинъ болшевишката мѣрка: какво да печелятъ и какво да харчатъ или какъ да си съставятъ материално положение, какъ да събиратъ имотъ за себе си и за поколенията си, това да е право на държавата да мисли и разпорежда какъ да става, но агентитъ да нѣматъ право да мислятъ за себе си нищо, да не съ въ състояние да правятъ нищо друго, освенъ като автомати да прилагатъ физическия и умствения си трудъ съобразно съ наредбата и оказанието на чиновника, или казионния представителъ и да получаватъ награда, колкото последния определя.

Ето какъвъ своеобразенъ болшевиизъмъ проповѣдва Давѣровъ — съ личния си трудъ ли боравятъ агентитъ, съ капиталитъ си ли обслужватъ тѣ на търговията, да не съ изноправни, да нѣматъ личната своя свободна воля да определятъ възнаграждението, което тѣ сами ще получаватъ. Това да се извършва по нѣкаква особена заповедъ по ведомството на агентитъ, напримеръ, на началника на пристанището, или на търговската камара, на митницата, на градоначалника, или на едно кое и да е началствуващо лице или учреждение, облечено съ държавна властъ надъ тѣх и правата имъ,

Това е едно особено понятие за демократизъмъ, което въ нашата демократична стра-

на не бива да се търпи, по което по начало, г. Стояновъ, началника на пристанището, дори, е усвоилъ, като заповѣдалъ тия дни на работодателятѣ за неща, които за службата му съ дѣло своеволие — съ ни въ клинъ, ни въ рѣкавъ за неговитъ прерогативи и компетентностъ. По това общото понятие за демократизма и за свободитъ въ търговията, осланийки се на „компетентното“ мнение на Ев. С. Давѣрова, съвсемъ не е за изключване въвъможността, общия началникъ или другъ „началникъ“, да ни изненада и съ заповедъ относно дизбаркото. Никакъ не е чудно и държавата да се увлече и да приравни едритъ по положението си търговци, парходнитъ агенти, съ пристанищнитъ работници — преисосвачи (хамали), каруцари, лопатари и пр. и да начне да имъ определя тарифи за размѣритъ на трудовото имъ възнаграждение и да ги постави подъ командата на ке-хайтѣ и подъ разпореждането на портовия началникъ. Зеръ, мнението е компетентно, мнението е мѣрдовано, мнението изхожда отъ единъ бившъ управителъ на митница, а сега комисионеритъ.

Да, за съжаление, у насъ така е: когато заговори чувството на грубия материалъ-вѣмъ, чувството на личната заинтересованостъ, чувството дори на завистта и злобата, даже и бившитъ митнични управители и настоящитъ комисионери могатъ да си кривятъ душитъ, могатъ да напишатъ съвеститъ си по работи, които съ тѣй очевидни, тѣй ясни, че не търпятъ никакви криволичения и никакви преизначавания съ цифри и думица отъ думи.

Агентската търговия е търговия раг excellence. Тя е тѣй свободна, тѣй гарантирана, при това, отъ законитъ ни, че никакви намѣни на държавата — освенъ при престъпления — не могатъ да бждатъ съвъзможни. Намѣната и бървата намѣна на държавата може да се иска само отъ хората, които стоятъ подъ крушата и чакатъ да имъ каже нищо — нѣкоя презрѣла, ако не и гнила крушка. Но нѣма го майстора! Давѣровъ ще си остане само съ гафа, само съ аметита — само съ това, че е нагазилъ твърде много въ лука съ илюстрирания демократиченъ болшевиизъмъ, а още повече съ много прозрачния си фабулпзмъ — съ навизитъ отъ фантастични цифри отъ стотици хиляди и десетки милиони левове. . . . Читателъ.

P. S. Бихме желали Давѣровъ да отговори кое отъ двѣтѣ е по

Поповска Кредитна Банка

Централа ПОПОВО — Клонъ ВАРНА.
Телефонъ Попово № 32. Телефонъ Варна № 252.
ИЗВЪРШВА ВСИЧКИ БАНКОВИ ОПЕРАЦИИ.
Приема срочни и безсрочни влогове по споразумение. Клонътъ Варна отпуска кредити на търговци житари и дава най точни информации о житарството на своитъ клентии.

Безименно Акц. Д-во „Индустрия“ Попово.

Капиталъ, напълно внесенъ, 2.000.000 лева.

Собствена модерна фабрика за растителни масла.

Купува всякакви количества маслодайни семена.

Продява доброкачествени рафинирани **слинчогледови масла,**

Адресъ за телеграми: „Индустрия“ — Попово.

И. ПИЕТЕ, РУСЕ

Прѣдставителъ и доставчикъ на разни жолѣзни артикули и земледѣлски оръдия, готови на складъ трупици марка „Сленъ“, трупици марка „Викъ“ съ дѣл пети — лека стока 9 кгр. и половина, лежки, боръ-машини № 2, № 5, № 6 а, № 10, № 11 и др. и др. 5—5

АКЦИОНЕРНА БАНКА „НАПРЪДЪКЪ“

Телеграфически адрес: „Напръдибанкъ“

Капиталъ и резерви 15,000,000 лева напълно внесень.

Централа: ПЛЪВЕНЪ

Клонове: СОФИЯ, ВАРНА, ЧЕРВЕНЪ-БРЪГЪ.

Извършва всички банкови операции

Специаленъ отдѣлъ Житарство при Варненския Клоноу.

Калбасенъ магазинъ „БРАТЯ Б. ИВАНОВИ“ — Варна

улица „Царъ Борисъ“, № 7.

Искате самоволно отъ магазина ни и отъ съдружието ни братъ ни **Стоилъ Б. Ивановъ**. Той отвори съвършено новъ магазинъ на ул. „Драгоманъ“, а ние оставаме и продължаваме същата търговия въ досегашния магазинъ, ул. „Царъ Борисъ“ № 7.

Почитаемитъ ни клиенти ще намѣрятъ въ магазина ни винаги доброкачественни и финни закуски: жамбонъ (шумка), калбаси, консервирани яйца, добре уредени и първокачественни сожуци (надоници), пастарма обикновена и кайсеръ, беконъ, масъ и др.

Излизането на брата ни Стоилъ отъ съдружието, ни най-малко не намѣня редътъ и колапността, съ която клиентитъ ни се посрѣщаха до сега въ магазина ни.

Съ отлично почитание: **Братия Б. Иванови.**

„кождерекко“: да вземешъ и ексцидирашъ, напримѣръ, отъ Д-во „Спорука“, Д-во „Съединение“, Брати „Искокашвели“ или отъ „Пейчевъ, Патамански“, „Хр. Дончевъ“, или кой да е другъ, единъ колетъ отъ 50 кгр. и, като си пресмѣтишъ всички разходи, къмъ тия послѣднитъ да прибавишъ още и „комисиона 200 лева“ ли? Или това: да дивбаркирашъ и настанишъ въ митницата, съ всички до тоя моментъ морални и материални рискове, 1 тоя въ 10—15 и 20 колета и за тоя си трудъ да получишъ нѣкакви си 50 или 60 лева? А ние знаемъ отъ миналата, по-миналата, а даже и отъ тѣзи година случаи като тоя: Комисонеритъ, наемъ да амбарнира за транспорт само единъ единственъ колетъ отъ 243 кгр., следъ като написа смѣтко-разписката си за солта и пипера, дето е казано, и то болъ болъ, като прибави разходи и за пайтонъ за себе си до кая, прибави и „комисиона 403 лева“ и ги получи отъ стопана на колета. Отговорете, драгий Давѣровъ, кой отъ двамата — агента на параходи или комисонера-експедиторъ е по-голямъ „кождерекко“ — кой отъ двамата по-важнѣно би трѣбвало да предизвика интервенцията на държавата или на властта?

На това, което Давѣровъ дрънка въ комисонерско-експедиторския вестникъ му кававатъ българитъ: „подсмѣлъ се хумникъ на черепъ“ или пъкъ видѣлъ въ око на чуждия човѣкъ сламката, а жердата или кладата, както се кавава, въ собственото си око не видѣлъ. Не говоримъ да обвиняваме комисонеритъ, но говоримъ да докажемъ на Давѣрова, колко опасно чевърка въпроситъ, които не добре ще се струпатъ на главата му.

Къси съобщения.

Въ Поща на день средно умиратъ 11 души отъ туберкулоза. Морталитета (смъртността) въ сравнение съ 1914 г. е порастналъ съ 7%.

Лондонъ, споредъ избирателнитъ списъци, за една година е порастналъ съ 40 хиляди души отъ които 18000 жени. Брой на лондонскитъ избиратели възрава на 2,200,000, отъ които жени 989 хиляди.

Россия даде на Италия концесия за 33 години върху руднитъ въ Донския Басейнъ.

Развои на събитията въ Китай, победата на революционеритъ, падането на правителственитъ пълчища, интервенцията на великитъ сили, особено интервенцията на Япония, споредъ заключенията на вѣрдавини вестници, е началото на нови запалитания на Далечния Изтокъ.

Сключаватъ се 100 години презъ настоящата година отъ изнамяването на алюминия — въ 1824 година металурга Ерстедъ е получилъ амалгама отъ хлоралюминия и калеума, която е дестилралъ и получилъ алюминия.

Бенанцитъ турци въ Цариградъ, по разрешение отъ властта се населяватъ въ празнитъ къщи на пвселенитъ гърци.

Отъ 3 ноември т. г. се уголтмаватъ неделнитъ работни часове въ памученитъ ланкаширски предания отъ 25 на 32 часа.

Германския професоръ Блюменталъ е изнамявалъ бацила на рака — бацититъ, които предизвикватъ тая страшна болестъ съ три вида.

Една отъ най-богатитъ съ горъ държави въ Европа е Сърбия — притежава 7,530,000 хектара, отъ които държавни 3,200,000 хектара, частни 2,500,000 и общественни, 1,800,000 хект.

Що видѣхме, що чухме.

(Продължение отъ брой 674).

Шуменъ.

За търговията ние вече кавахме, въ Шуменъ тя не е била и не е много слаба — да не кажемъ, че протѣ регитара. Обаче банкитъ, а главно Б. И. Банка не й идатъ на помощъ ва да се повече усели.

И по отношение отросежа Шуменъ не е слабъ. Напротивъ, въ сравнение съ другитъ вътрешни градове, включая Полово, строежа е много повече засилень, отколкото би могло да се предполага при паричната криза, която, впрочемъ, се чувствува и тукъ, като отражение отъ околнитъ мѣста.

Силния строежъ ние мислимъ, треба да се смѣта за единъ знакъ на общо благосъстояние, а навъ на по отъ рано акомолитрано състояние отъ гражданството, което не очаква сега първа да печели отъ търговия, отъ вапаята или друго отъ производство за да разполага и строи.

Квахме по рано: Шуминъ е голъмъ ловаарски центръ, той е и голъмъ скотоплъдѣй и добръ земледелски центръ; той е добре облагодетелствуванъ отъ тия доходи въ послѣдитъ години стопанско-производственни отрасли; но населението и въ никакое друго врѣме не се е смѣтало къмъ западнитъ, къмъ беднитъ населеня, които съ лишени отъ тая благодать, съ която природата е надарила крайно трудолюбивото шуменско население: добра земя и много плодородна; добра паша за добиткъ и добро скотоплъдно огнище; благоприятъ за ловаарството климатъ и подхона за него земя, която богато възнаграждава трудътъ.

Шуменъ пѣма много голѣма промишленостъ иначе, но колкото я има — е врава, е слана, е сигурна за помнитъкъ. Всички запаяти съ много добре. Но, особено, много добре се развиватъ, бързо растатъ и бевенпиро се засилватъ сарашикия, коварския, коларския, желѣзарския, общарския, медникарския и дрехарския запаяти, които съ много добре, отъ всѣка страна, ваежнени.

По индустрията — Шуменъ е,

както се знае, родоначалния градъ за пивоваренето. Известно е, сжщо, че Шуменското Пивоварно Д-во, въ стария составъ на неговитъ притежатели и при старата му вътрешна и външна търговска уредба, бѣ заело първо мѣсто не само въ това производство, но и въ другитъ индустрии въ страната — по силата на капиталитъ и оборотитъ си, то едва имаше друго индустриално предприятие въ страната равно на себе си. Но отъ като се възкна бацила на раздора помежду младитъ му преобретатели; отъ като негова стабилитетъ се подложи на тѣлко изпитание на съревнованието, кой да го управлява; отъ като негова просперитетъ вече отъ 2—3 години насамъ е станалъ проблематиченъ, вследствие на възкналили се елементъ на раздвоението на силитъ, които отъ преди подкарваха дружеството да върви напредъ, а сега тѣ сжщитъ го дърпатъ и поврщатъ назадъ (баланситъ му отъ по-миналата и миналата години, а и отъ текущата година горчиво свидочатъ за това), то — неуспоримо е това — даде преднина на много други предприятия да го стигнатъ и надминатъ. И така е — то е стигнато и надминато. За себе си то ваема вече вадно мѣсто.

Но въ Шуменъ има едно друго голѣмо индустриално предприятие, което добре върви, добре се развива и привлича вниманието на всѣкого. Това е предприятието на Акционерното Д-во „Съединени Индустрии“ и, именно, неговитъ кожарски отдѣлъ.

Модерно инсталираната кожарска фабрика на „Съединенитъ Индустрии“ е едно предприятие, което е дадо и теърва има да даде блестящи резултати отъ своята дейностъ и още по блестящи успѣхи за самата кожарска индустрия и за акционеритъ ѝ. Нейното съвършенствувало производство се отъ всѣкаде търси и всѣки го особено много ценя. По специалитета ѝ, именно трансмиссионитъ кашпи, които тая фабрика произвежда, съ най-много търсени и най-много цененитъ варианти тѣхната голѣма здравина, вградитъ тѣхната всестранна солидность.

Най-първитъ и най-голѣмитъ фабрики въ царството съзидани на фабриката на „Съединенитъ Индустрии“, предимно за нейнитъ солидни трансмиссионни кашпи, които се равнятъ съ най-солиднитъ отъ тоя родъ кашпи отъ европейскитъ и американскитъ фабрики.

Това намъ се кава отъ нѣколко фабрики въ Русе, отъ много фабрики въ Габрово, отъ голѣми фабрики въ София и отъ такива въ провинцията — мелничарски, желѣвозварски, кожарски и всѣкакви, които съ предоволи отъ набавенитъ си голѣми количества кашпи отъ сжщата фабрика.

Тия блестящи успѣхи на „Съединенитъ Индустрии“ въ Шуменъ съ привлѣкли много добри капиталисти и банки да участвуватъ като акционери въ дружеството.

Въ Шуменъ, освенъ тия две голѣми индустриални предприятия има и други, които макаръ и по дребни, все пакъ добре върватъ. На първо мѣсто отъ тѣхъ е мелничната, която си е нвоновала добръ паваръ и добре пласира произведетното си, напримѣръ, мелницата на Шуменска Търговска Банка — „Съгласие“ — е която блестящи успѣхи е направила и продължава да прави, отъ като е станала притежане и се добре финансира отъ споменатата банка.

Въ Шуменъ има и солидни банкови и кредитни заведения, които играятъ много важна роля въ стопанския и икономическия животъ на градъ, които съ задоволени сами за себе си,

но и стопанския, търговския и промишленния кредитъ е отъ тѣхъ добре подкрепенъ — и стопанекитъ, търговскитъ и промишленнитъ съловия съ доволни отъ тѣхъ, ващото, при откава на Народната Банка да поддържа кредита, тѣ, тия банки и кредитни заведения: Шуменска Търговска Банка, Д-во „Бждлѣцностъ“, Популярната банка и др. идватъ ржатъ всички кредитъ.

Тютюно про и вао дство то въ Шуменъ и около Шуменъ е сжщо така много добре развито. За реколтата на тютюния тѣзи година ни се кава, че е повече отъ задоволителна по количество и качество; но въ периода, когато ставаха предлаганията за продаване, купувачитъ, каваха ни, много лукаво се отнесли къмъ тютюнопроизводителитъ и добре сполучили да изхитрятъ и ги заблудятъ въ действителнитъ цени на чуждитъ павари, за да закупятъ тютюнитъ имъ за бевценица почти. Купувачитъ се престрували, че се боатъ отъ загуби, ако закупятъ тютюнитъ и ужъ само ва да не обесърдчатъ производството, предложили на продавачитъ едни малки, почти нищожни цени. Много отъ производителитъ въ страха съ тютюнитъ имъ да не би да останатъ непродадени, нвмамили се и ги продали на съвсемъ долни цени.

Въ Шуменъ иматъ свои складове за тютюни почти всички голѣми търговско-експортни къщи. За манталитета на пѣкои отъ тия къщи ни се каваха много некрасни работи, но особено за тормовенията въ западането и за купувачитъ тютюни. Каваха ни се конкретни факти, обаче не е тукъ мѣстото да ги реверираме съ подробности и поименно. Ще ни се представи случай, обаче, и за това.

За дантелената индустрия.

Единъ приятелъ ни праща въ прѣписъ вапленитѣ на семейството **Георги Поповъ** отъ гр. Бени-Джумалъ, подадено до г. министра на промишлеността на 4 септември т. г. (пх. № 2042), като отъ себе си ни пише:

Уваж. и Редакторе,

Дантелената индустрия и конпринарство храни и обогатява съ стотини хиляди бѣдни семейства въ западнитъ държави. Най-згодни условия за развиването имъ имаме и ний, стига само да обогородимъ труда си и да се снабдимъ практически съ нужнитъ пования по тия отрасли. Много балкански градове и села, мъртви и напемогрощити отъ мизерия сега, ще се съживятъ, обогатятъ и пѣма да бждатъ товаръ на държавата.

Ще е крайно полезно да се чуятъ думитъ и насърденията по тоя въпросъ и на печата. За дантелената индустрия въ Италия, Франция, Германия, Белгия и много други страни печата е особено отивачитъ, тоя дана всички насърденията, нека така бжде и у насъ — това ще е отъ полза за нашата бедна страна и т. н.

Ние съ удоволствие предаваме пѣания и точния текотъ на вапленитѣ на семейството **Георги Поповъ** по долу:

До почтаемото Министерство на Търговията, Промышлеността и Труда.

София.

Господине Министре,

Бѣше първѣе, когато се тѣпехме съ надежда, че българитъ, бидейки трудолюбивъ, нестеливъ и ержченъ, съ лутаискитане сполучава най-подиръ да си създаде извѣстно положение въ обществото. Толя гледитѣ имаше своето оправдане по отношение къмъ маже-

тъ, които от малки търговци „по търговна и гурубетини“, а пък в женитъ общото убеждение бѣше: да стон дома да работи кѣлшна работа, до като се задоми — нѣщо повече. Исполно, България се считаха като обетованна земя за всички могограмотенъ и трудолюбивъ и, никакво внимание и значение не се даваше на поминѣка ни. Като земледѣлческа и скотовѣдна страна животътъ си течеше патриархално и работитъ се извършваха първобитно.

Следъ свѣтовната война наложиха ни се нужди, които ватрудниха живота въ всеко отношение и за всички страна. Днесъ ний се намираме подъ силнитъ натискъ икономически, непосилна борба съ намаленитъ блага и отслабналото народно благосъстояние и, изоставени сами на себе си, безъ помощъ и защита на другитъ богати и напреднали народи. При това положение осъдително е да стоимъ съ скръстени рѣце и да оставяме на врѣмето и нуждитъ да разрешаватъ мѣжнитъ икономически и стопански въпроси, особено пък като въ страната ни има всички условия и средства за сигуренъ успехъ и напредѣкъ.

Ний сме земледѣлска страна, а земледѣлнето се обработва още първобитно, неиндустрирано и отраслитъ му занемарени. Въ нашата страна, бидейки по климатъ и мѣстоположение най равнообразна, могатъ да прѣвѣятъ всички отрасли на поминѣка ни, стига само да облагородимъ труда си и да използваме разумно природнитъ блага. Ний имаме занемарени отрасли, които съ маало трудъ и капиталъ могатъ богато да възнаградятъ трудолюбивото семейство, цомъ като членовѣтъ му сѣ подготвени за производителна работа.

Съ тия вѣдѣлителни думи вѣщаме смѣлостта да се обрънемъ къмъ Васъ, Господине Министре, и да Ви заинтересуваме съ единъ въпросъ, вѣщавашъ стопанското пондигане на западнитъ наши градове и села, особено тия които пѣматъ земя за обработване. Тоя въпросъ е — какъ и какви женски професионални училища да се откриватъ, въ които по единъ практически начинъ да се запознаватъ ученицитъ съ нѣкои професии за улеснение на мѣжния животъ на много бѣдни и почетни семейства, въпомогващи сега подъ удара на мизерията.

Една отъ професитъ на гледъ дребна, но много доходна е дантелената индустрия, съ която на западъ сѣ се обогатили много области и градове и която у насъ може да се усвои и равнее тамъ, гдето има работни и свободни рѣцѣ въ бѣдни семейства, както сѣ напримеръ балканскитъ градове, гдето пѣкогашъ кипѣха животъ и работа при изработването на аби, шаяци, гайтани, губери и др. Съ тая индустрия въ западнитъ държави, особено въ Италия се прехранватъ съ стотина хиляди работни бѣдни семейства. Ний имаме най-добритъ условия за развитието и, защото е тъкмо за нашитъ сръчни и трудолюбиви жени и друго, че, отъ даннитъ на статистиката по вноса на дантеленни произведения, тая индустрия неуспѣшно и успѣшно се промѣква въ насъ, разбира се разчитайки на по-добро бѣдаче.

Господине Министре,

Семейството ни Георги Поповъ взема инициативата да открие и да поддържа допълнително практически женско стопанско училище за изработване на дантели въ родното си мѣсто Ески-Джумай. Училището ще се помещава въ фамилната ни стара къща, припособена за цѣльта, и за улесняване пометъта на баща ни ще носим името му „Георги Поповъ“. То ще се ръководи споредъ приложената

тукъ програма отъ учители и учителки, които да владѣватъ дантелената индустрия и занаятъ. Курсетъ му ще бѣде две години, отъ които втората ще бѣде само за практика. Ще се научаватъ главно рѣчна и машинна изработка на дантели въ свързка съ копиреното производство. Единъ подробен правилникъ, подлежащъ одобренъ, ще съдържа дисциплината въ училището и правата на свършившитъ курса. На първо време приематъ се ученици безъ огледъ на образование и безъ училището такса. Училището ще се намира подъ моралното покровителство на Ески-Джумайското Градско Общинско Управление, за което е вече депозирано отделно заявление.

Предъ видъ на изложеното до тукъ молимъ Ви, Господине Министре, да се разпоредите за издаване на съответната заповѣдъ за откриването на допълнителното практически женско стопанско училище „Георги Поповъ“ въ градъ Ески-Джумай, съгласно закона за търговското и промислено образование.

До като се образни и прииспособи нашата собствена къща, училището ще се помещава въ горниятъ етажъ на къщата на Юрданъ Ив. Халаджовъ, състоища се отъ три светли стаи, съ 9 прозорци, на жгѣла на улицитъ „Срецина“ и „Безъ имена“, която къща отстои на 100 метра отъ Смесената Ескики Джумайска гимназия.

Пособията които до сега сме приготвили за училището сѣ изброени въ приложенитъ списъкъ. Училищнитъ пособия ще полъваме споредъ количеството на ученицитъ.

Увѣрени, че и Вий, Господине Министре, еднакво съ насъ се въодушевявате отъ идеята да се създаде производителна работа за едно почтено препитание на бѣднитъ наши жени въ западнитъ градове и села, оставаме къмъ Васъ съ най-голямо почитание.

София, 3. IX. 1924 г.

за семейството Георги Поповъ.

Отъ дописнитъ ни.

Г-нъ Редакторе,

Презъ миналата учебна година свършихъ съ добъръ успехъ тукашното средно търговско училище. Желанието ми бѣше да се установи на работа въ частна банка, дружество или кантора, за това обходихъ много такива, но на прѣдложението ми, почти навѣркаде, отговораха: голѣма парична криза и безработица владее въ пиящата. На нѣколко мѣста обаче ме попитаха: владеете ли машиниство? Отговаряхъ — не. Трѣбва ни човѣкъ, освенъ счетоводството и кореспонденцията, да владее и машиниство — ми казваха.

Това ми дава поводъ да запитамъ господата отъ търговската камара и управата на търговското училище: не е ли врѣме да се въведе като предметъ въ търговското училище поне въ III и IV курсъ машиниството?

Не виждатъ ли тия господата, че рѣдко има у насъ вече кантора, която да не си служи съ машиниописачка?

Варна, 1. XI. 1924 г.

Сераф. Петровъ.

Б. Р. Като даваме мѣсто на горното вѣдѣване, ние имаме да прибавимъ отъ себе си и това: че преди повече отъ година врѣме писахме въ вестника си, по „господата“ отъ търговското училище, даже „господата“ отъ академията, не разбраха, че всички свършихъ това училище, освенъ материята върху самата търговия, трѣбва доб-

ре да научи, въ самото това училище, и добре да познава: поне единъ отъ езикитъ: френски, нѣмски, или английски; да изучи и добре да познава топография; добре да изучи и добро упражнение да има по машиниство. Тия първи необходими знания се преподаватъ въ всички европейски търговски и други професионални училища, защото безъ тѣхъ свършившия училището бива наполовина свършилъ и само съ тѣхъ той може да се установи сигурно само на своя работа; а за чужда, за наемна външна работа, никога не е сигуренъ. „Ако давате хлѣбъ на младежъта, давайте го сигурно“, бѣше казалъ на тия, които не ни никога разбиратъ.

ОТЪ ЧУЖБИНА.

Сърбия.

Сърбския износъ презъ Братислава.

Августъ Септ. Всичко

Пшеница	2976137	8960120	11986257
Кукурузъ	1570518	884380	2454898
Брашна	—	91800	91800
	4546656	9966300	14483155

Ромжния.

Износа и отъ разни продукти за Горжания въ мѣсоцитъ май и юни 1924 год.

	Май	Юни
Пшеница	84 тона	— тона
Кукурузъ	4575 „	49 „
Ечмикъ	442 „	1802 „
Рѣжъ	341 „	364 „
Пшенич. брашно	46 „	„
Трици	55 „	14 „
Бенявич	506 „	847 „
Рафин. петролъ	1311 „	396 „
Полозаб-рикувано дърво	181 „	292 „
Яйца	3991239 бр.	11554245 бр.

Югославия.

Държавнитъ приходи отъ Славония и Хърватско.

Съединеното кралство С. Х. С. за юли мѣсецъ има приходъ отъ Хърватско и Славония отъ преки данѣци и врѣхъ нѣни 5,885,981.68 динара, отъ съобщителни такси 7,841,426.68 дин., отъ стопански такси 4,115.86, отъ държавни непокрити имоти 1,752,018.68, отъ разни приходи 819,861.74 дин. или всичко 16,253,354.34 дин.

Македония.

Какъ се торези отъ гърци и сърби македонската търговия.

Презова отъ Скопие до Гевгелий за 1 вагонъ — едно равстояние отъ 170 км. — струва 1200 динара, около 2400 лева. А едния товаръ отъ Гевгелий до Солунъ — едно равстояние отъ 70 км. — 1400 драхми, около 3200 лева. Освенъ това, за 5000 кгр. товаръ се плаща колкото за 10000 кгр. Ако прекине товара 10000 кгр., плаща се, като че е 15000 кгр. Освенъ това, не се прави разлика между голѣмъ и малѣкъ вагонъ, ако се превозва добитѣкъ. И друго: бавенето въ отправянето и пътуването на вагонитъ, между Гевгелий и Солунъ, особено, е такова голѣмо, че сѣ потребни една-две седмици ва да се нахои пътя отъ 70 км. ва да стигне вагона въ Солунъ.

Такива сѣ взаимнитъ съюзически услуги между Гърция и С. Х. С. А пъкъ за телото и щетитъ на македонскитъ търговци и дума неще, тѣ сѣ огромни.

Чуждитъ житни тържища.

Стойностъ за 100 кгр.

ЧИКАГО

Пшеница дол. 141 = лв. 720.20
Кукурузъ „ 104 = „ 404.00

АНВЕРСЪ

Пшеница хол. фтор. 15.10 = л. 814.00
Кукурузъ „ „ 11.30 = „ 610.00

БРАТИСЛАВА

Пшеница ч. кр. 200 = лв. 820.00
Кукурузъ „ „ 150 = „ 614.00

ВИЕНА.

Пшеница ав. кр. 4.200 = лв. 820.00
Кукурузъ „ „ 3.200 = „ 620.00

СЪРБИЯ

Пшеница дин. 360 = лв. 720.00
Рѣжъ „ 290 = „ 580.00
Ечмикъ „ 330 = „ 660.00
Овесъ „ 240 = „ 480.00
Кукурузъ „ 105 = „ 210.00
Бобъ „ 420 = „ 840.00

Къмъ горното може да се прибави, като характеристика на момента, че ние съ собственитъ си произведения, за вътрешното си потребление, по цени, особено за пшеницата, конкурираме тържища като Анверсъ и Братислава съ една-две десетици лева по-високо. Тѣй, че и да не бѣше забраненъ вноса на житото, ние износъ не можемъ да правимъ отъ тоя артикулъ.

Що се отнася до положението на голѣмитъ консомативни тържища, може за сега да се каже, че американскитъ тържища и презъ истеклата седмица останаха твърди за пшеницата, до като тържищата въ Европа, а и въ нашето тукъ, въ течението на седмицата, бѣха тихи. Обяснява се това съ факта, че консума за зимата е удовлетворенъ, вследствие на което купувачитъ въ потребителнитъ страни сѣ стивали повече въздържеливи въ новитъ си покупки. Това се особено чувствува въ Чехославия и Австрия, дето покупателната сила доста ослабна и вследствие паричната оскъдность и поради високото порастване на лихвитъ.

Стопански, търговски, финансови и фискални бѣлѣжки.

По износа на зърнени храни и яйца.

Обнародванъ е въ „Държавния Вѣстникъ“ указа, съ който се забранява износа на пшеницата и брашното, а на другитъ зърнени храни се увеличава митото, както следва: ечмикъ 7 лева на килограмъ; овесъ 5 лева; царевича 5 лв.; просо 5 лв.; фий на зърна 6 лв.; трици 4 лева; фасулъ 12 лв.; грахъ и леща по 8 лв. на кгр. и яйца 60 лева една килограмъ.

При износа на пшеница и пшенично брашно митото ще се събира не по курсъ 1,500 при като на другитъ стоки, а при курсъ 100 на 100 — значи безъ курсова разлика.

Безъ съмнение, забраната е наредена по побуда отъ най-добритъ намерения на правителството до обезпечи прехраната на населението тукъ въ нашата страна. Сѣщо „уголѣмното мито“ на фораженитъ произведения и на яйцата. Първитъ сѣ много недостатъчни за вътрешнитъ нужди, а итогитъ станала тѣй недостатъчни за широкитъ маси, че се създаваше едно лошо настроение и педовѣрие къмъ властта. Сега може да наетѣжи едно по друго настроение.

Чекове, а не платежни заповѣди.

Въ финансови министерство се е усвоила идеята и по наредѣване отъ г. министра на финанситъ се правитъ проучвания върху начина за замѣ-

ната на издаванитъ хилдитъ платежни заповѣди, за които се искатъ голѣми формалности и много сложни манипулации, до като минаватъ въ рѣцѣтъ на правосъдието да ги полъчатъ ва да си преберѣтъ сумитъ, които имъ се изплащатъ отъ държавата. И правятъ се проучвания да се заменятъ съ чекове, т. е. вмѣсто платежни заповѣди да се издаватъ направо чекове на лицата, които правятъ проучванията сѣ поставени следнитъ въпроси, по които ще трѣбва въ скоро време да дадѣтъ мнението си и да се разрешатъ:

1. Плащането да става не съ платежни заповѣди, а съ чекове, които да могатъ да циркулиратъ въ равнитѣ отношения като обикновени чекове.
2. Върховната смѣтна палата всѣкидневно съ едно писмо да авизира до надлежитъ банкови клонове и агентури издаденитъ чекове.

3. Понеже търговскитъ законъ има предвидъ обикновенитъ чекове, да се направи въ него известно допълнение, като ва тия чекове, съ които ще се плаща за смѣтка на държавата, се създадѣтъ нѣколко специални положения. Съкращението на работата и ползата е публичката ще бѣдатъ грамадни.

Мореплаване

Пристигнали въ пристанището ни параходи:

s/s „Teodosia“ и натовари зърнени храни.

s/s „Parga“, на 28 октомври — натовари 1105 тона царевича и ечмикъ за Анверсъ. Замина на 3 ноември напрано.

s/s „Bulgaria“, на 27 октомври отъ Дунава за Италия и Марсилия.

s/s „Esthonia“, на 28 октомври отъ Италия и замина за Дунава.

s/s „Carinthia“, на 25 октомври, ратовари 92 тона манифактура и колониялъ.

s/s „Leopolis“ на 30 октомври, натовари 263 тона зърнени храни и 10 тона тютюнъ.

s/s „Ganymedes“, на 4 ноември отъ Амстердамъ и Ротердамъ, ратовари равни стоки.

Очѣвяватъ се да пристигнатъ:

s/s „Ulysses“, на 15/16 ноември отъ Амстердамъ и Ротердамъ, носещъ равни стоки.

s/s „Tadla“, къмъ 10 ноември съ равни стоки.

s/s „Goslar“, къмъ 9 ноември съ равни стоки.

s/s „Albania“, на 11 ноември отъ Дунава за Марсилия.

s/s „Diana“, на 10 ноември отъ Италия за Ромжния.

s/s „Stolwijk“, къмъ 20 ноември съ 200 тона равни стоки.

s/s „Karl“, къмъ 15 ноември съ 200 тона равни стоки.

s/s „Жакъ Фресине“, на 7 ноември отъ Марсилия съ 120 тона стоки.

s/s „Феликкъ Фресине“, на 6 ноември, ще натовари 1000 тона зърнени храни.

s/s „Жакъ Фресине“, на 23 ноември отъ Браила.

s/s „Луи Фресине“, на 23. XI. отъ Марсилия съ равни стоки.

s/s „Goslar“, на 5—8 ноември отъ Анверсъ, носещъ 167 тона равни стоки.

s/s „Reinland“, на 12—15. XI. съ 90 тона равни стоки.

s/s „Esneh“, на 10—12 ноември, носещъ около 70 тона равни стоки.

m/v „Tramor“, на 12—15 ноември, съ 170 тона равни стоки.

s/s „Parugy“, на 15—18 ноември, съ 80 тона равни стоки.

s/s „Dalmatia“, на 8 ноември, съ 50 тона манифактура и колониялъ.

s/s „Palacky“, на 12 ноември, съ равни стоки и ще натовари зърнени храни за Гърция и тютюнъ за Италия.

Навлата.

Навлата продължават да са слаби, понеже от Русия няма никаква внос на храна, а от Дунава вноса на такива е, сравнително, много слаб. Последните натоварени партиди по Дунава са сключени върху бава на 13—14 шилинга на тон навло.

От България навлото за Континента е около 11 шилинга.

От Русия има навлосани няколко големи парахода — от 7—8 хиляди тона — за клопе по 16½ шилинга.

Лияцата.

Варна, 6 ноември 1924 год.

Лияцата продължава да се памира под влиянието и натиска на паричната криза, която, наистина, като се гледа външно на нещата, е малко отслабнала, но все пак вътрешно подкосява икономическия живот, подкосява състоянието на търговците. От това нашата лияца има дадени вече няколко скъпи и никога неважни жертви. Няколко предприятия вече ликвидираха — някои да почнат от абе, а други да не се подновят никога вече. Тия жертви минаха под ножа на острата парична криза, защото не намърха подкрепата на Народната банка, когато желати от частните банки ги тургаха под ножа си. По-страшното е, че лияцата има изгледи да не завърши тая своя трагедия само с тия жертви, които са много скъпи за нея, защото заедно с тяхното изчезване, изчезва и всичко прославено минало и търговското име на гр. Варна.

Както и да е, обаче, въ лияцата се очакват нови сътресения, ако паричната криза продължи въ тоя темп, въ който тя вървя и руше до сега.

Песимизма въ тоя смисъл и въ тоя духъ намира място и у хора, които до скоро бяха добри оптимисти. Те взимат поводъ от колебанието, макар и много слабо, вече от 2—3 месеца на самъ на нашата валута и отъ постоянната ѝ тенденция за спадане. Когато лева ни преди 4—5 месеца въ Цюрих се котираше върху 4.08—4.10, а даже и 4.15, той постепенно тргна към спадане и от септември насам виждаме го да се движи от 3.90, на 3.87, на 3.85, 3.80, на 3.77 — съ тенденция към спадане. Срецу това не се взимат никакви мърки, а слуховестъ, че ще се забрани вноса на много артикули допривнасят още и други страхове, които предизвикват въздържане въ обмяната.

При това положение, безмислица би било да се говори за редовни и добре установени цени въ лияцата. Всяка продажба, както и по каквито цени момента му повелява. Но изобщо ценитъ на някои от артикулитъ въ нашата лияца и въ странство се движатъ, както следва:

Захаръ.

У насъ ценитъ се поддържатъ. Въ Триестъ се котира промитъ 19.5 англ. лири, нормалната кристална 19.10 англ. лири, фишна кристална промитъ 20 ан. л. На бучки 21.5 ан. л.

Кафето.

У насъ тенденция постоянна за поскъпване. Въ Хавръ рино на ноември 510 франка. Въ Триестъ рино 106 шилинга. Много малко стока се донарава. Венчко, което пристига съ корабитъ, моментално се продава.

Ориза.

У насъ ценитъ твърди. Въ Лондонъ тенденция също твърда. Рангоиз № 2 18 шилинга, № 3 на ноември 16/7. Сайгоиз

№ 1 и 2 на ноември 14/6. Испански на ноември 23/6, италиански 23/9—23 шилинга. Въ Триестъ търсенето е голямо, но търговците се въздържатъ отъ да продаватъ, очакваещъ по-късно за по-добри цени. Потира се 230 лирети.

Дървено масло.

Ценитъ у насъ се държатъ. Въ странство също. Въ Гърция страха отъ сланата още не е минал. И тамъ ценитъ са въ въздържане. Въ Триестъ обикновенно масло се котира 60 шилинга, долното 55—57 шилинга.

Яйцата.

У насъ поскъпването бързо върви. Това се отдава на намалването на произвидителността. Купуватъ се яйца отъ трета ръка по 3—4 лв. бройка.

Въ странство по равнитъ тържища положението не е еднакво: Лондонъ е по-твърдо, търсятъ се повече, защото малко е докарването отъ Русия, малко пристигатъ донски и презморски. Цената е 18 шилинга на 120 бройки. Въ Швейцария търсенето е намалено. Ценитъ спаднаха. Предлагащото е голямо, но харчи се почетето стока отъ хладилниците. Цената е 245 до 250 шв. фр. сандъкъ, франко Букезъ. И Германия не купува много.

Нашата стока се предлага въ доста големи количества въ Австрия.

Памукъ.

Ливерпулъ на ноември 13.32; декември 13.45; януари 13.47; февруари 13.48. Египетски — теенденцията твърда. За ноември 23.05; януари 21.45; мартъ 20.67.

Нююркъ. Локо 24.20; за декември 23.40 до 23.43; януари 23.50 до 23.58.

Александрия. Ашмуни за декември 30.37; февруари 30.40. Сакеларидезъ; ноември 44.50; януари 42.95; мартъ 41.75.

Въ нашата лияца по-твърдо.

Каучука.

Лондонъ. Тенденция тиха. Промитъ 17.26; ноември 17.26; декември 17.25; януари—мартъ 17.37.

Металитъ.

Лондонъ. — Медъ Станардъ, промитъ 63 3/8 до 63 1/2; за три месеца 64 1/2 до 64 5/8; електична промитъ 64 3/4 до 68. Калай. За три месеца 235 до 255 1/4. Цинкъ 34 1/4 и 34.

Варненска стокова борса.

Варна, 29 5 ноември 1924 год. Седмичен прегледъ.

Въ борсата не е настъпила никаква особена промяна въ положение отъ факта, че държавата наложи възбрана за вноса на житото и брашното. И безъ това борсата не проявяваше никаква активностъ въ кампанията съ тия артикули — вноса на житото, както и на брашното бѣше самъ по себе си, може да се каже, забраненъ, понеже вниманието за вътрешна консомация се продава по-скъпо съ няколко пункта, отколкото би се продава и на най-скъпия пазаръ въ странство; вноса на брашното, следъ забраната, по причини политически и икономически за Турция, на Цариградския пазаръ за нашитъ брашна, вносътъ толкова малко ставаше и толкова мъчно се извършваше, че не можеше да достува и стогната частъ отъ алармитъ на демаговитъ, които присторно виждаха или предизждаха властта въ народа си, ако не се наложи забраната.

За другитъ артикули положението впоследствъ е доста променливо — когато има да

се товарятъ параходи ценитъ се повишаватъ и обратното, когато няма товарене — спадатъ.

Заедно съ продажбитъ отъ 31 октомври, стнали въз отъ борсата, бюлетина на 3 ноември, отбѣлзва 20 вагона продадени, съвместно съ продажнитъ тоя день т. е. на 3 ноември. Въ тип вагони не фигурира ни единъ вагонъ продаден, а съ продадени и то на 31 октомври 8 вагона кукурузъ, по 430 до 490 лева 100 кгр., а продадени съ:

На 3 ноември два вагона кукурузъ, по 390—425 лева 100 агр.; 4 вагона бобъ по 900—910 лева 100 кгр. и сий 2 вагона по 530 лева 100 кгр. — боба безъ изменение. Кукурузъ 26 вагона останаха непродани, понеже купувачитъ предложиха цени съ 15 лева на 100 кгр. по нишки.

На 4/XI бюлетина бѣлжиха 46 вагона и 8 тона продадени на 3 и 4 сѣци 13 вагона и 8 тона въ борсата на 4 ноември, а другите вън отъ борсата на 3 ноември. Отъ продаденитъ на 4 ноември три вагона сж вимница, по 810—835 лева 100 кгр.; 4 вагона бобъ, по 950 до до 970 лева 100; 5 вагона кукурузъ, по 465—490 лева 100 кгр. и 8 тона леца, по 700 лв. 100 кгр. Боба по-слабо; кукуруза за сухия се плаща по 470 лева на 100 кгр., а влажния безъ купувачи.

На 5 и 6 ноември — вимница съ съвсемъ слабо пристигане. Ценитъ се поддържаха. За оба малко по твърдо. Кукуруза, по причина че е много влаженъ, почти всички пристигнали алвирета сж откавани, поради което на борсата се предлагаша съ намалени отъ 50 до 60 лева на 100 кгр. цени.

Предпоказватъ се изпрацателности и да правятъ емтнитъ при купуването на влажнитъ кукурузи.

Брашно и трици.

Цени нормирани отъ комисариатъ.

№ 0	кгр.	11.20	лв.
№ 4	"	9.20	"
Трици	"	4.—	"

Млѣчни и други съестни продукти.

Сирене на едро 35 лева, на дребно 40 лева.
 Кашеръ полски на едро 55 лева, на дребно 60 лева.
 Кашеръ балкански I кач. на едро 85 лева, на дребно 100 лв.
 Кашеръ балкански II кач. на едро 70 лева, на дребно 80 лв.
 Прѣсно масло I кач. на едро 95 лв., на дребно 120 лв.
 Прѣсно масло II кач. на едро 80 лева, на дребно 100 лева.
 Топено краешко масло на едро 100 лв., на дребно 120 лв.
 Овчо топено масло на едро 70 лева, на дребно 80 лева.
 Сеничка масъ на едро 54 лв., на дребно 60 лева.
 Яйца I кач. на едро 3.20 лв., на дребно 3.50 лева.
 Яйца II кач. на едро 2.70 лв., на дребно 3 лева.

ХРОНИКА.

Въ Попово, по решение на Варненската търговско-индустриална камара, се открива курсъ по шивачество на горни дамски и детски дрехи. Градниця Попово се постепенно и сигурно развива. Въ него отдавна пораснаха културнитъ нужди, поради важдалата се голема интелигентна, поради растежа на неговата търговия и поради силното равнието на едрата, особено дребната промишленостъ. Въ Попово вече почти нищо селско не е останало — цялото му население е напълно игражданско. Едно подготвяне на добри кроачи и кроачки и вещи

шивачи за горни облека е съвсемъ умѣтно и полезно. Заслугата за това ще има г. Д. Ивановъ, членъ на търгов. камара отъ Попово.

По новозменениятъ § 6 на чл. 17 отъ закона за общинския налогъ за всички скрито внасяни или съзнателно и несъзнателно несобавени предъ митнитъ власти стоки, безразлично свободни ли сж или не за вносъ, подлежатъ безусловно на глоба и митнитъ сж оторозирани да следятъ и налагатъ глоби при всеки подобенъ случай.

Въ варненския клонъ на Банка за „Народенъ кредитъ“ станала промяна — досегашния директоръ Брънековъ отива на служба въ София при същата банка, а за директоръ тукъ дойде и вие длъжността си г. Романски, досегашенъ прокуроръ при централата. Дано съ тая промяна икакъ протърви на първитъ основатели на тая банка и на варненскитъ добри и никогашъ неизпадали въ такава алополучие търговци, Г-нъ Романски е повнатъ на варненската пила съ добротата на характера си и съ благородството, главно съ лоялността въ отношението си. Дано той тури край на търговския моръ...

Злополуката на s/s „София“. Въ четвъртъкъ, на 30 октомври, плавайки отъ Бургазъ за Варна парахода „София“ се е пробилъ (вследствие гнилостта на корпуса му) и въ хамбаритъ му била нахлула вода повече отъ 30 тона. Пробойната е била забѣлвана една въ Месемврия отъ товарачитъ на вино и сж били извадени мърки да се осигури пазуването му до Варна. На 4 тоя, следъ назначителни поправки s/s „София“ отплува за Бургазъ върдъ всеобщитъ страхове да не се случи нѣкое нещастие съ него. Много отъ пътницитъ се откаха отъ желанието си да пътуватъ. Даже и деректора на дружеството г. Каракашевъ не намѣри коражъ у себе си, казахъ ни, да замина, ако и да бѣше се приготвилъ да тръгне за Бургазъ. Тая старуха, не чудно, ще заплаче нѣколко кълци, но кой день и кои ще плачатъ не се знае. Г-да, вземете мърки да не се рускува съ живота на хората.

За трети пътъ явяваме: определено е данъка върху общия доходъ за 1923/24 година, който е фактически законѣлъ вече отдавна да се изплати доброволно, е отложенъ да се събира безъ глоба до 25 февруари 1925 год. и до 26 юни с. г. така: I и II третина до 25 февр.; III-та третина до 26 юни. Следъ тия дати за принудително и даже непринудително събиране данъцитъ ще се изплащатъ съ глоби.

Въ стоковата борса продължава да заседава житарската корпорация по разглеждане и подобрение на правилника за вътрешния редъ. Упоритата оновичия, която Петровичъ Александъръ ерещна въ лицето на доблестнитъ житари сломиле го въ тѣ диктаторски духъ. Житаритъ искатъ автономно да се управляватъ въ борсата. Теъ ванскаватъ вежа инициатива за благоустрояване въ борсата да изхожда отъ корпорацията, а не отъ едноличната воля и власт на председателя.

Петровичъ Александъръ, натрапенния борсовъ председателъ, упори правото на общото събрание на житарска корпорация да равиеква и изработва правилника за вътрешния редъ на борсата, вследствие на което бе сирѣтъ да свиква събрание и да допуща разглеждането на приетия вече въ триетъ си четвърти борсовъ новъ правилникъ. Единодушно корпорацията реагира срещу тоя проиволъ на Петровича и той отстъпи. Правилника се равиеква, но Петровичъ при всяко едно педриятно нему-равиекване ипценерия по една крамола. Такава е крамолата за субсидията на в. „Ик. Известия“; за която ще пиемъ въ другъ случай.

За 23 тоя ванаятчийскитъ сдружения въ Шуменъ проектиратъ да свикатъ областна ванаятчийска сбирка, съ участието на ванаятчи отъ Шименски, Варненски, Разградски, Търновски, Еленски, Габровски, О. Пазарски, Преслапски, Е. Джумайски райони съ дневенъ редъ: а) стопанско-икономическата криза и влиянието ѝ върху ванаятчийското производно (рефератъ); б) търговско-индустриалнитъ камари и ванаятчийството (рефератъ).

На 2 тоя, при откриване дековилната линия Горни-Челяликъ - Клопрюккой, дерайлиралъ е трена (при 2 км.) и е убито едно лице, а други нѣколко, кой по-леко, кой по-тежко, сж контувени. Деца, оцарчета поставили камъни по релситъ и трена, възпрепятствуватъ въ хода си, излѣзватъ отъ линията.

Опредѣлено е циркуляцията на щемпеларитъ 1000-левони банкноти да трае до 31 януари 1925 година, като до тая последна дата, тѣ, се пребиратъ и въздържатъ отъ банката, било като ги получава тя срещу вноски или като ги замѣня, ако ѝ се представятъ отъ държателитъ имъ.

Търговцитъ, които би пожелали да вносътъ жито и други върпещи храни отъ вѣнка за продоволствование на страната и да сж въ помощъ на комисарствата, ще бждатъ добре кредитирани отъ Българ. Народна Банка. Вноса имъ ще става съ намалени мита отъ 27 на 10 книжни стотинки за кгр.

Новъ министър. Г-нъ Димитъръ Христовъ е влѣзалъ въ кабинета като министеръ на търговията, промишлеността и труда. До сегашния министъръ на същото министерство г. Бобошеки е заемалъ министерството на правосъдието, а г. Ранко Маджаровъ, досегашенъ такъвъ на правосъдието, заемалъ м-ството на желѣзницитъ. Така цялия кабинетъ е попълненъ.

Варненското журналистическо д-во оказва моралното си съдействие за откриване курсъ по стенография. То вве инициативата и си запази правото за откриване курсове и по машинописството. На скоро ще бжде севирано общото събрание на дружеството по тоя въпросъ.

Главното комисарство телеграфически е разрешило на мѣстния комисаръ, при пужда за продоволствование на населението въ града Варна, да превзема типови брашна отъ складовитъ на мелничаритъ-експорттори или на търговци, които държатъ такива на стиеъ срещу нормирани цени. Местния комисаръ, по поводъ на това решение свика мелничаритъ и ги предупреди.

Отъ понеделникъ, 3 ноември, брашната № 0 и № 4 сж нормирани отъ комисарството и произвидителитъ на брашна се подчиниха на нормитъ. На друго мѣсто въ пѣстника си днесъ даваме нормирани цени, които се базиратъ на пазарнитъ цени на житото.

Въ Ромния хлѣба е нормиранъ: Добруджа типъ 12 лева, Букурещъ 18 лева, Крайова 16 лева кгр. Сирене 50 лв. кгр. До едро сиренето тамъ бѣше 40 лева.